Súd:	Okresný súd Bratislava II
Spisová značka:	15C/25/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1212201861
Dátum vydania rozhodnutia:	29. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Alena Roštárová
ECLI:	ECLI:SK:OSBA2:2017:1212201861.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II, pred samosudkyňou JUDr. Alenou Roštárovou, v spore strán, žalobcu: J. R., Q.. XX. XX. XXXX, U. F. XX/B, XXX XX U., zastúpeného: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom Ružinovská 42, 821 01 Bratislava, IČO: 36 862 169, proti žalovanej: Univerzitná nemocnica Bratislava, so sídlom Pažítkova 4, 821 01 Bratislava, IČO: 31 813 861, o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 2.000,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalovanej priznáva voči žalobcovi n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 88,58 %.

IV. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť náhradu trov štátu vo výške 1.042,67 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť náhradu trov štátu vo výške 134,43 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1) Žalobou zo dňa 30. 01. 2012 doručenou tunajšiemu súdu dňa 31. 01. 2012 žalobca žiadal aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 35.000,- eur z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka upravujúcich ochranu osobnosti fyzickej osoby. Žalobca zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.
Svoju žalobu odôvodnil na tom skutkovom základe, že dňa 26. 01. 2010, bezprostredne po vzniku intenzívnych bolestí v oblasti pravého semenníka, absolvoval žalobca ošetrenie na Centrálnom prijímacom oddelení Univerzitnej nemocnice Bratislava, Nemocnica Ružinov (ďalej iba ako "CPO"), počas ktorého mu službukonajúci lekár, J.. T., po cca trojsekundovom ohmataní mieška oznámil, že má zápal nadsemenníka. Počas predmetného ošetrenia neboli vykonané žiadne iné doplňujúce vyšetrenia alebo úkony, ktoré mohli viest k stanoveniu správnej diagnózy. Následne po vypísaní potvrdenia o návšteve urgentného príjmu bol žalobca poslaný domov s tým, že má užívať ATB O. a o dva dni navštíviť svojho urológa; cele vyšetrenie trvalo cca 5 minút.
Žalobca z dôvodu neutíchajúcich bolestí a zväčšenia semenníka v ten istý deň navštívil CPO, kde bol vyšetrený primárom urologického oddelenia, J.. O., ktorý potvrdil diagnózu, pričom bolo rozhodnuté o prijatí žalobcu na oddelenie urológie. V deň príjmu neboli žalobcovi vykonané ďalšie vyšetrenia ani zákroky, napriek neznesiteľným bolestiam a abnormálne zväčšenému semenníku. Nasledujúci deň si v skorých ranných hodinách žalobca všimol, že mu začína opúchať aj žaluď, pričom na tento fakt upozornil prítomného lekára, J.. T., ktorý mu však nevenoval zvýšenú pozornosť. Žalobcovi bolo vykonané

sonografické vyšetrenie a diagnóza bola stále nesprávne stanovená (N45). Keďže sa žalobcov zdravotný stav neustále zhoršoval, vyhľadal ďalšieho lekára, ktorého zastihol na oddelení, J.. U., ktorý ho poslal na opätovné vyšetrenie do urologickej ambulancie, kde sa rozhodlo o okamžitom operačnom zákroku za prítomnosti primára, J.. O.. Samotný operačný zákrok bol vykonaný J.. O. s asistenciou J.. U., pričom na aktuálny zdravotný stav žalobcu bola vykonaná už len nevyhnutná orchiektomia, Žalobca poukázal na skutočnosť, že od prvej návštevy CPO žalobcom až po samotný operačný zákrok uplynulo viac ako 38 hodín a v dôsledku nesprávne stanovenej diagnózy už nebolo možné semenník zachrániť.
Predmetný postup žalovanej bol na základe podnetu žalobcu prešetrený aj Úradom pre dohlaď nad zdravotnou starostlivosťou (ďalej iba ako "ÚDZS"), ktorý konštatoval, že zo strany žalovanej nebol včasne zabezpečené potrebné základné vyšetrenia aktuálneho klinického obrazu v dostatočnom rozsahu.
Žalobca ďalej poukázal na skutočnosť, že je na základe odborného posudku vypracovaného Sociálnou poisťovňou uznaný za invalidného v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení.
Po právnej stránke žalobca svoj nárok kvalifikoval ako nárok vyplývajúci z ochrany osobnosti, pričom za zásah objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu považoval vyššie uvedený skutkový stav spočívajúci v nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti. Protiprávnosť tohto zásahu podľa žalobcu rezultuje z výsledku šetrenia ÚDZS, pričom príčinná súvislosť je medzi uvedenými bodmi evidentná, nakoľko došlo k závažnému poškodeniu zdravia žalobcu.

2) Z vyjadrenia žalovanej doručeného tunajšiemu súdu dňa 17. 07. 2012 vyplýva, že žalovaná považuje žalobu za neopodstatnenú a žiadala súd aby ju v celom rozsahu zamietol.
Žalovaná tvrdila, že v čase keď žalobcu vyšetrovali ním označení lekári, nebolo jeho ochorenie v takom klinickom stave, aby mohli určiť inú diagnózu, nakoľko bolo prekryté antibiotickou liečbou, ktorú žalobca určitý čas pred svojou návštevou CPO. Žalovaná tvrdila, že aj keby bol ošetrujúci lekár nariadil sonografické vyšetrenie, jeho výsledok by nebol preukázal stav žalobcu, ktorého závažnosť sa naplno prejavila až na druhý deň po jeho prijatí. Záver ÚZDS, že žalobcovi mali byť vykonané všetky dostupné vyšetrenia vrátane sonografického nemá príčinnú súvislosť s následkom ochorenia žalobcu. Žalovaná zároveň namietala, že podľa európskych postupov nie je potrebné robiť pri takýchto klinických stavoch pacientov sonografické vyšetrenia. Poľa žalovanej dôvod, pre ktorý malo ochorenia žalobcu atypický priebeh zistila žalovaná až keď pacienta pripravovala na operáciu, keď mu boli z krvi zistené patologické hodnoty hematologických parametrov. Až vtedy žalobca priznal závažné cievne ochorenie, na základe ktorého bol dispenzarizovaný a liečení v NÚSCH. Tým, že žalobca užíval liek proti zrážanlivosti krvi, upchávanie ciev vo vajíčku sa dialo postupne a preto sa ochorenie prejavovalo len postupne. Fakt, že žalobca užíval lieky proti zrážanlivostí krvi je dôležitý aj z hľadiska posúdenia včasnosti vykonanej operácie, nakoľko si príprava žalobcu na operáciu vyžadovala zásah viacerých špecialistov. Žalovaná teda tvrdila, že zdravotná starostlivosť bola žalobcovi poskytnutá správne, pričom takisto poukázala na symbolickú výšku pokuty udelenej zo strany ÚDZS.
Po právnej stránke žalovaná uviedla, že si nie je vedomá konania, ktoré by mohlo byť považované za neoprávnený zásah do práv žalobcu, nakoľko žalovaná vykonala maximum, čo v danej situácii bolo z medicínskeho pohľadu možné. Žalovaná takisto rozporovala existenciu príčinnej súvislosti medzi existenciou zásahu objektívne spôsobilého vyvolať ujmu a jeho neoprávnenosťou. Takisto spochybnila existenciu podmienok vzniku zodpovednosti za škodu podľa Občianskeho zákonníka.

3) Z repliky žalobcu doručenej tunajšiemu súdu dňa 10. 09. 2012 vyplýva, že žalobca opätovne poukazuje na fakt, že prvotné vyšetrenie žalobcu na CPO trvalo cca tri minúty a žalobca počas neho nebol adekvátne vyšetrený. Žalobca zároveň rozporoval fakt, že jeho ochorenie bolo prekryté antibiotickou liečbou. Žalobca poukázal na skutočnosť, že sonografické vyšetrenie, ktoré mu bolo vykonané dňa 27.01.2010 o cca 10:00 bolo vykonané nesprávne, nakoľko mu o cca hodinu a pol neskôr už bola stanovené správne diagnóza (torzia semenníka), pričom za tento krátky časový úsek nemohlo dôjsť k takému zhoršeniu zdravotného stavu žalobcu, ktoré by spôsobilo rozdielny výsledok vyšetrenia. Žalobca namietal, že tvrdenie žalovanej, že aj keby bolo dňa 26. 01. 2010 žalobcovi vykonané sonografické vyšetrenie jeho výsledok by nepreukázal stav pacienta, je hypotetické a nesprávne. Ak by bol žalobca správne vyšetrený počas prvej návštevy CPO mohla byť podľa žalobcu zvolená správne liečba - operácia - čím by sa predišlo zdravotným následkom na stave žalobcu. Žalobca ďalej uviedol, že už počas prvého vyšetrenia dňa 26. 01. 2010 oznámil službukonajúcemu lekárovi, že užíva liek proti ochoreniu vysokej zrážanlivosti krvi, toto však nebolo z jeho strany zaznamenané v dekurze. Túto skutočnosť žalobca opätovne uviedol počas druhého vyšetrenia v ten istý deň, čo aj J.. O. zaznamenal v

dekurze. Žalobca zotrval na názore, že ak by mu bola správne určená diagnóza pri prvej návšteve CPO mohla sa jeho operácia uskutočniť ešte v ten istý, skorší deň.

4) V priebehu konania právna zástupkyňa žalobcu ďalej k veci uviedla, že čo sa týka výšky nemajetkovej ujmy, ktorú uplatnil žalobca žalobou, pri tejto vychádzal z toho, ako si žalobca ohodnotil zásah do jeho osobnostnej sféry s tým, že išlo o zásah značnej intenzity a so závažnými zdravotnými dôsledkami. Nesprávnym poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalovanou došlo k zásahu do práva žalobcu na zdravie, či už telesné alebo psychické, do telesnej integrity žalobcu a to práva na život tým, že v dôsledku nesprávne stanovenej diagnózy a nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti, nevykonanie potrebných vyšetrení, došlo k priamemu ohrozeniu života žalobcu a dôsledky, ktoré z toho plynú, majú priamy vplyv aj na rodinný život žalobcu v tom, že v dôsledku odstránenia pravého semenníka došlo k zhoršeniu pôsobenia žalobcu v intímnej sfére a jedným z možných dôsledkov je aj neplodnosť alebo zníženie plodnosti žalobcu. Samozrejme to má vplyv aj na psychický stav žalobcu, čo je to právo na zdravie, či už fyzické, alebo aj psychické zdravie žalobcu. Ďalej uviedla, že nevedením zdravotnej dokumentácie žalobcu žalovanou riadne, došlo k porušeniu práva žalobcu na informácie o zdravotnom stave, ktoré je realizované aj prostredníctvom zdravotnej dokumentácie a ktoré je súčasťou čiastkového osobnostného práva žalobcu na zdravie.
Poukázala na výtlačok z internetu zverejnený v e-magazíne R. X D. 27. mája 2007 o torzii semenníka, kde sa vyjadruje J.. H. D., urológ a sexuológ. Tento dôkaz je na podporu preukázania skutkového stavu.

5) Žalobca v priebehu sporu k veci ďalej uviedol, že správanie personálu žalovanej pri poskytovaní zdravotníckej starostlivosti nepovažuje za primerané z dôvodu, že keď ho poslali na prvú sonografiu, tak sestričky, keď videli že nevládze od bolesti chodiť, pýtal si vozík, ktorým sa mal presunúť na sonografické vyšetrenie, a sestričky skonštatovali, že vozík nepotrebuje. Keďže nevedeli posúdiť jeho zdravotný stav, považuje ich správanie, keď mu neposkytli vozík, za neprimerané. Keď bol na prvom vyšetrení sono, ktoré vykonal J.. T., po jeho upozornení, že má opuchnutý penis a fialovejúci žaluď, keď povedal, že si od opuchu od bolesti nevie pretiahnuť predkožku, tak mu doslova tento lekár povedal, že nech si ju nepreťahuje, keď to nejde. V ambulancii u žalovaného bol prvýkrát 26. 01. 2010 na centrálnom prijímacom oddelení, vnútri bol sám, dostavil sa do nemocnice k žalovanému spolu s manželkou, ktorá ho čakala pred CPO, vnútri nebola. Pri všetkých vyšetreniach v ambulancii u žalovaného, ktoré vyšetrenia boli štyri a to 26. 01. 2010 o 4:00 hod. na CPO, 26. 01. 2010 o 20:30 hod. na urologickom odd. J.. O., 27. 01. 2010 v doobedňajších hodinách v urologickej ambulancii v rámci nemocnice J.. T., 27. 01. 2010 o 12:30 hod. najprv na urologickom odd. J.. U., následne v urologickej ambulancii J.. Š., bol prítomný on a lekár a nepamätá si, či aj zdravotná sestra. Myslí si, že pri prvom vyšetrení v CPO zdravotná sestra nebola prítomná, pri druhom vyšetrení si nepamätá, že by bola prítomná zdravotná sestra, pri treťom vyšetrení v urologickej ambulancii si tiež nepamätá, či bola prítomná zdravotná sestra, zdá sa mu, že tam bol ešte ďalší lekár a pri štvrtom vyšetrení bol prítomný J.. Š. a zdá sa mu, že ešte ďalší doktor.
Žalovaná mu neposkytla zdravotnú starostlivosť riadne a správne, čo je uvedené v žalobe. Následok to malo taký, že tým, že torzia bola indikovaná po viac ako 30 hodinách, tak už bolo nevyhnutné operatívne odstránenie semenníka. Naštudoval si z odbornej literatúry, že pokiaľ je indikovaná torzia semenníka do 8 hodín, možno viac, možno trochu menej, tak je možné semenník ešte zachrániť tým spôsobom, že by sa operatívne semenný povrazec vrátil do pôvodného stavu a umožnil by sa prietok krvi, teda že by bolo odstránené tzv. zaškrtenie semenníka. Pokiaľ sa nevykoná tento zákrok v uvedenom čase, dôjde k odumretiu semenníka, dôsledkom čoho je jeho chirurgické odstránenie. Nesprávna zdravotná starostlivosť žalovaného zasiahla do jeho života tým, že prišiel o semenník, ďalej v dôsledku tejto nesprávnej starostlivosti mal a má psychické problémy, ktoré sa prejavujú depresiou, úzkosťou, absolútne odmietavému postoju k lekárom, má problém dôverovať lekárom a vyšetreniam, preto je v ambulantnej starostlivosti psychiatra J.. U. od r. 2011. Pred poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalovaným nemal uvedené psychické problémy, resp. je možné, že čiastočne psychické problémy mal, ale nenavštevoval psychiatra. Jeho psychické problémy sa ešte viac po poskytnutí zdravotnej starostlivosti žalovanou prehĺbili, preto vyhľadal odbornú pomoc. Pred poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalovanou mal depresie, ktoré ale ešte dokázal zvládať. Po tejto operácii a odstránení semenníka si dal urobiť vyšetrenie na plodnosť, teda pohyblivosť spermií v súkromnej ambulancii. V podstate výsledky boli neuspokojivé, pred odstránením semenníka si takéto vyšetrenie nedal robiť, nakoľko nemal dôvod. Vzhľadom na tieto výsledky, ktoré boli neuspokojivé a vzhľadom na to, že mal jeden semenník, sa s manželkou dohodli, že sa pokúsia splodiť prvé dieťa. Na odporučenie lekára, ktorý robil vyšetrenie na plodnosť, si nasadil prípravok na podporu plodnosti s názvom Profertil. S manželkou sa im narodilo 14. 4. 2011 dieťa, čo bolo dva týždne pred predpokladaným termínom

vypočítaným gynekológom, takže to vychádza, že manželka otehotnela asi v júni 2010. Snaží sa vo svojej mysli vytesniť dôsledky zdravotnej starostlivosti, ktorú mu poskytol žalovaný, ale býva nervózny, cíti sa bez jedného semenníka ako muž nekompletný. Manželka síce tvrdí, že ho ľúbi a že ich sexuálny život je aj po operácii v poriadku, ale v istých chvíľach mu naznačila, že to nie je to čo predtým v zmysle stoporenia penisu, frekvencie stykov. Vzhľadom na to, že je doživotne liečený na hematológii, odoperovanie jedného semenníka môže ovplyvniť hladinu jeho hormónov, čo môže mať zásadný vplyv na jeho zdravie, napr. rednutie kostí, plešatenie, psychický stav. Toto mu hovorila hematologička a niektoré veci si aj naštudoval. Taktiež sa o týchto veciach bavil so psychiatričkou, aj keď má strach z lekárov závažné skutočnosti v jeho zdravotnom stave si vyžadujú, aby tieto konzultoval s lekármi.

6) Poverená zástupkyňa žalovanej v priebehu konania ďalej uviedla k rozhodnutiu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou (ÚDZS) zo dňa 03. 12. 2010, č.k. M., ktorým tento úrad uložil žalovanej pokutu za nesprávne poskytnutú zdravotnú starostlivosť žalobcovi, že aj v analogických prípadoch súd zamietol žalobu napriek rozhodnutiu ÚDZS o postupe non lege artis a uložení pokuty. V týchto prípadoch bol taktiež vykonaný znalecký posudok, v ktorom bol konštatovaný postup žalovanej ako lege artis. ÚDZS v spore pod sp. zn. 15C/25/2012 absolútne nerieši príčinnú súvislosť medzi protiprávnym konaním a následkom. Domnieva sa , že v prípade tohto súdneho sporu, keď sa namieta zlá zdravotná starostlivosť, ktorá spôsobila žalobcovi väčšiu bolesť a podľa vyjadrenia žalobcu veľmi vážne následky na jeho telesnom a duševnom zdraví, ak sa preukáže, že žalobca trpel viac vplyvom zlej zdravotnej starostlivosti, že požadovaná výška náhrady za zásah do osobnostných práv titulom ochrany osobnosti je neprimeraná vzhľadom na akceptáciu bolesti, ktorú musel prežiť. V súvislosti s tvrdeniami žalobcu, že v dôsledku nesprávne poskytnutej zdravotnej starostlivosti došlo k zásahu do jeho rodinného života a to intímneho života s možnými následkami neplodnosti, poukázala na skutočnosť, že pravdepodobne manželka žalobcu otehotnela asi 5 mesiacov po vykonanom zákroku. Z uvedeného vyplýva, že rodinný život žalobcu asi funguje. Psychické následky, ktoré prezentuje žalobca, považuje žalovaná za účelové a nepravdivé.
K tvrdenému porušeniu práva žalobcu na informácie o zdravotnom stave z dôvodu rozdielneho zápisu v zdravotnej dokumentácii so zápisom, ktorý má k dispozícii, žalovaná uviedla, že bez ohľadu na to, ako tento rozdielny zápis vznikol, nemôže byť táto skutočnosť dôvodom pre poškodenie zdravia, resp. nie je príčinná súvislosť medzi tvrdeným zásahom do osobnostného práva žalobcu a žalobcom tvrdeným následkom. V žiadnom prípade rozdiel na jednom liste zdravotnej dokumentácie poskytnutej súdu v tomto konaní a tej, ktorú má žalobca k dispozícii, nie je v príčinnej súvislosti s tvrdeným zásahom do ochrany osobnosti a údajnými následkami, ktoré vznikli z dôvodu tvrdeného poškodenia zdravia.
Žalovanej je známe, že torzia semenníka sa lieči rýchlym zdravotným zásahom, avšak v prípade žalobcu sa táto diagnóza preukázala až počas hospitalizácie. Žalovaná vo svojom vyjadrení uviedla, že z dôvodu prekrytia tohto ochorenia antibiotikami a liečbou iného ochorenia žalobcu, nepreukázala sa tá choroba ani pri sonografických vyšetreniach druhý deň. Žiadala žalobu zamietnuť.

7) V záverečnej reči žalobca zotrval na uplatnenom nároku. Opätovne poukázal na to, že nesprávnym poskytnutím zdravotnej starostlivosti žalobcovi došlo na strane žalovanej k zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, tento zásah bol neoprávnený ako vyplýva zo záverov ÚDZS a príčinnú súvislosť vzhliadol žalobca v tom, že mu v dôsledku nevykonania potrebných úkonom bol odstránený jeden semenník. Žalobca zároveň poukázal na fakt, že podľa jeho názoru je súd v zmysle § 135 ods. 1 OSP (teraz § 193 CSP) rozhodnutím ÚDZS viazaný.

8) Vo svoje záverečnej reči žalovaná zotrvala na svojom názore, že ňou poskytnutá zdravotná starostlivosť žalobcovi bola lege artis a tvrdila, že záver dohľadu zo strany ÚDZS že pacientovi majú byť vykonané všetky dostupné vyšetrenia vrátane sonografického, nemá príčinnú súvislosť s následkom ochorenia žalobcu a že pre uplatnenie práva na ochranu osobnosti v tomto spore absentujú dva predpoklady, t. j. protiprávne konanie a príčinná súvislosť.

9) Súd vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu a žalovanej, výpoveďou žalobcu, výsluchom súdneho znalca J.. H. E., oboznámením sa so znaleckými posudkami vypracovanými súdnymi znalcami J.. D. J. a J.. H. E. v predmetnej veci, spisom ÚDZS, ako aj oboznámením sa s ostatnými listinami obsiahnutými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:
10) Z listiny vyhotovenej dňa 26. 01. 2010 o 03:59 žalovanou vyplýva, že žalobca bol ošetrený J.. T., pričom tento stanovil diagnózu ako Q..

11) Z listiny vyhotovenej dňa 26. 01. 2010 o 20:12 žalovanou vyplýva, že žalobca bol ošetrený J.. O., pričom tento stanovil diagnózu ako Q. a zároveň rozhodol o prijatí žalobcu na urologické oddelenie.

12) Z dotazníka zo dňa 27. 01. 2010 vyplneného žalobcom vyplýva, že žalobca na otázku, či v súčasnosti užíva nejaké lieky, uviedol, že užíva B..

13) Z odborného posudku o invalidite zo dňa 02. 06. 2011 vyplýva, že žalobcova miera poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť je 55 %.

14) Z listiny označenej ako Pokus o zmier zo dňa 19. 08. 2011 vyplýva, že žalobca vyzval žalovanú na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 50.000,- eur.

15) Z odpovede na listinu označenú ako Pokus o zmier vyhotovenej žalovanou dňa 10. 10. 2011 vyplýva, že žalovaná konštatovala, že žiadosť žalobcu nemá opodstatnenie.

16) Z Námietok k protokolu č. XXX/XXXX o vykonanom dohľade na mieste a prijatie nápravných opatrení zo dňa 16. 06. 2010 vyplýva, že žalovaná oznámila v zmysle ust. § 45 ods. 2 písm. c/ zákona č. 581/2004 Z.z. ÚDZS svoje námietky špecifikované v listine.

17) Z Lekárskej správy - Nálezu zo dňa 18. 07. 2012, vypracovanej J.. U., vyplýva, že žalobca je kvôli somatickým a aj psychickým obtiažam neschopný systematickej zárobkovej činnosti a jedná sa o stav ťažkého zdravotného postihnutia.

18) Zo Znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 23. 04. 2013 vypracovaného J.. J. vyplýva, že súdny znalec odpovedal na otázku súdu, či bola žalovanou žalobcovi poskytnutá zdravotná starostlivosť v posudzovanom prípade správne alebo nesprávne, nasledovne: Vzhľadom k viacdňovej urologickej anamnéze, antibiotickej liečbe uroinfekcie, teplotám a zdurenému nadsemenníku, uvažoval J.. T. pri prvotnej diagnostike na CPO s p r á v n e s tým, že zabezpečil zmenou antibiotika ďalšiu liečbu a skorú urologickú kontrolu. Ďalší postup na Urologickom oddelení bol v súlade so zabezpečením účinnej liečby vysokorizikového pacienta s komplikovaným urologickým ochorením a v konečnom dôsledku zlepšením zdravotného stavu, podľa aktuálnych poznatkov v uvedenej dobe.

19) Zo Stanoviska k vyjadreniu žalobcu k znaleckému posudku č. X/XXXX zo dňa 12. 06. 2013 vypracovaného J.. J., súdnym znalcom, vyplývajú závery, ako sa súdny znalec vysporiadal s námietkami žalobcu voči jeho znaleckému posudku a závermi v ňom uvedenými.
Zo Znaleckého posudku zo dňa 12. 12. 2014 vypracovaného J.. E., súdnym znalcom, vyplývajú závery v ňom uvedené, inter alia, že sa stotožnil so závermi J.. J..
Pri výsluchu súdny znalec uviedol, že sa jedná o niekoľko dní starú torziu a zdravotná starostlivosť bola poskytnutá žalobcovi lege artis. Nebolo nutné vykonanie sonografického vyšetrenia alebo dopler vyšetrenia žalobcu pri prvom vyšetrení žalobcu, lebo lekár diagnostikoval zápalové ochorenie semenníka. Bola to správna diagnóza, potvrdil to prijímajúci lekár na oddelení, aj prvé sonografické vyšetrenie ráno, ktoré bolo negatívne na torziu testis.

20) Zo správneho spicu č. PO XXX/XXXX ÚDZS vyplýva, že ÚDZS vydal rozhodnutie č.k. M. XXX/ XXXXX/XXXX, ktorým uložil žalovanej pokutu vo výške 300,- eur z dôvodov uvedených v tomto rozhodnutí (ďalej iba ako "Rozhodnutie ÚDZS").

21) Z listiny označenej ako Návrh na uzatvorenie mimosúdnej dohody zo dňa 14. 03. 2016 vyplýva, že žalobca navrhol žalovanej uzatvorenie mimosúdnej dohody, na základe ktorej by žalovaná žalobcovi zaplatila sumu 1.735,20,- eur.

22) Z Odpovede na návrh na uzatvorenie mimosúdnej dohody zo dňa 29. 03. 2016 vyplýva, že žalovaná nesúhlasí s uzatvorením mimosúdnej dohody, nakoľko má za to, že žalobcovi bola zdravotná starostlivosť poskytnutá lege artis.

23) Z listiny vypracovanej R.. J.. H. X., O.. zo dňa 25. 05. 2010 vyplýva, že diagnóza torzie semenníka nebola urobená v predmetnom prípade správne, pretože posúdenie klinického stavu a ostatné výkony na správne určenie diagnózy neboli vykonané v dostatočnom rozsahu.

24) Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

25) Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

26) Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

27) Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

28) Podľa § 16 Občianskeho zákonníka, kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

29) Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

30) Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

31) Podľa § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka, škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby samy za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovnoprávnych predpisov nie je tým dotknutá.

32) Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 o zdravotnej starostlivosti v znení neskorších predpisov, poskytovateľ je povinný poskytovať zdravotnú starostlivosť správne. Zdravotná starostlivosť je poskytnutá správne, ak sa vykonajú všetky zdravotné výkony na správne určenie choroby so zabezpečením včasnej a účinnej liečby s cieľom uzdravenia osoby alebo zlepšenia stavu osoby pri zohľadnení súčasných poznatkov lekárskej vedy.

33) Podľa § 193 CSP, súd je viazaný rozhodnutím ústavného súdu o tom, či určitý právny predpis nie je v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, ústavným zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná. Súd je tiež viazaný rozhodnutím ústavného súdu alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, ktoré sa týkajú základných ľudských práv a slobôd. Ďalej je súd viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitného predpisu, a o tom, kto ich spáchal, ako aj rozhodnutím o osobnom stave, vzniku alebo zániku spoločnosti.

34) Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

35) Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predo dňom nadobudnutia jeho účinnosti.
Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté predo dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany.

36) Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná z dôvodov špecifikovaných nižšie, a preto rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

37) V predmetnom sporovom konaní sa ako kľúčovými ukázali dve otázky, s ktorými sa súd musel vysporiadať a to: (i) záväznosť Rozhodnutia ÚDZS v zmysle vyššie uvedeného ust. § 193 CSP v tomto konaní a (ii) naplnenie podmienok pre priznanie nárokov v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti.

38) K prvej právne významnej otázke v konaní súd uvádza, že v zmysle súčasne platného a účinného právneho poriadku musí vychádzať zo záverov zistených a reflektovaných v správnom konaní, nakoľko na ich podklade bolo vydané predmetné Rozhodnutie ÚDZS, ktorým je súd v zmysle ust. § 193 CSP ako rozhodnutia príslušného orgánu o inom správnom delikte postihnuteľnom podľa osobitného predpisu (zákon č. 576/2004 Z.z.)
V prípade, že by sa súd od tohto Rozhodnutia ÚDZS odchýlil, dostal by sa do priameho rozporu s individuálnym správnym aktom, ktoré v tomto konaní nie je oprávnený preskúmavať a ktoré je naviac právoplatné a vykonateľné, a teda nemôže byť predmetom prieskumu ani v rámci správneho súdnictva. Ak by súd rozhodol odchylne, nastala by právne neudržateľná situácia a teda existovali by popri sebe dve protichodné rozhodnutia orgánov verejnej moci, a teda Rozhodnutie ÚDZS vydané v správnom konaní o porušení zákona č. 576/2004 Z.z. a uložení pokuty (súd na tomto mieste akcentuje, že výška uloženej pokuty je z hľadiska tohto konania absolútne irelevantná, nakoľko rozhodujúcim faktom zostáva, že ÚDZS rozhodol o porušení zákona žalovanou) a rozhodnutie vydané v tomto občianskoprávnom konaní, v ktorom by tunajší súd rozhodol o tom, že žalovaná, svojím konaním, ktoré bolo predmetom prieskumu v správnom konaní, právny poriadok neporušila a teda že žaloba je nedôvodná. Tým by súd poprel princíp, že orgány verejnej moci majú rozhodovať o rovnakých otázkach zásadne rovnako. Preto súd súhlasí so žalobcom, že je v zmysle ust. 193 CSP, týmto Rozhodnutím ÚDZS viazaný a teda v zásade de facto prezumuje jeho správnosť (ktorá ani žalovanou nebola rozporovaná v správnom konaní, nakoľko nedošlo k podaniu opravného prostriedku).

39) Z dôvodov uvedených vyššie sa súd zameral na druhú právne významnú otázku v prejednávanom spore.
Občiansky zákonník v citovaných ustanoveniach § 11 a nasl. poskytuje ochranu osobnosti subjektom, proti ktorým smeroval zásah znižujúci ich vážnosť, dôstojnosť a česť a ohrozujúci ich postavenie a uplatnenie v spoločnosti. Podmienkou pre úspešné uplatnenie práva na ochranu osobnosti je preukázanie, že došlo k neoprávnenému zásahu a že tento zásah bol objektívne spôsobilý porušiť alebo aspoň ohroziť fyzickú alebo mravnú integritu osobnosti oprávneného. Obe tieto podmienky musia byť splnené a vzájomne prepojené prostredníctvom tzv. príčinnej súvislosti, aby vznikol právny vzťah, ktorého obsahom je právo dotknutej osoby domáhať sa ochrany a povinnosti subjektu znášať sankcie.

40) Súd takisto zdôrazňuje, že Občiansky zákonník v ust. § 11 priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Vzhľadom na mnohotvárnosť jednotlivých stránok osobností fyzickej osoby a rozmanitosť životných situácií, v ktorých sa fyzická osoba môže nachádzať, zákon nepodáva výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva, ale stanovuje len znaky, pri danosti ktorých treba určité správanie považovať za zásah do osobnosti (objektívna spôsobilosť zásahu negatívne dopadnúť na osobnosť fyzickej osoby, neoprávnenosť zásahu a príčinná súvislosť medzi určitým správaním a porušením alebo ohrozením osobnostných práv). Ak sú v konkrétnom prípade tieto znaky dané, má fyzická osoba právo domáhať sa, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie. Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce morálne zadosťučinenie, najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (§ 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Priznanie zadosťučinenia v peniazoch teda predpokladá splnenie určitých, zákonom kvalifikovaných podmienok. Výšku náhrady tohto zadosťučinenia určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.
Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä, ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t. j. materiálnej satisfakcie) je vždy - v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu - existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba podľa právneho názoru odvolacieho súdu

považovať ujmu, ktorú fyzická osoba, vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce jej subjektívne pocity, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne v spoločenskom postavení a podobne) vnímala aj každá iná fyzická osoba.

41) Čo sa týka druhej právne relevantnej otázky, ktorá bola rozhodujúcou v predmetnom sporovom konaní, t. j. naplnenie zákonných predpokladov pre priznanie nemajetkovej ujmy v zmysle ust. Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti, súd uvádza, že tieto boli dané. Existencia škody, resp. nemajetkovej ujmy, bola v konaní jasne preukázaná, nakoľko došlo k odstráneniu semenníka žalobcu a zo strany žalovanej ani nebola rozporovaná.

42) K porušeniu právnej povinnosti ako druhého zákonného predpokladu súd konštatuje, že v nadväznosti na vyššie uvedený právny názor týkajúci sa záväznosti rozhodnutia správneho orgánu o porušení zákona žalovanou (pričom správny orgán posudzoval rovnaké konanie, resp. opomenutie konania žalovanej, ktoré je predmetom tohto sporu), mal súd aj túto podmienku za preukázanú. Taktiež má za to, že z rozhodnutia ÚDZS je zrejmá aj príčinná súvislosť. Výroková veta rozhodnutia správneho orgánu presne uvádza, že počas vyšetrenia žalobcu v dohliadanom období od 26. 01. 2010 do 02. 02. 2010 nesprávne určená diagnóza pacienta pri primárnom vyšetrení dňa 26. 01. 2010 na Centrálnom prijímacom oddelení a pri príjme žalobcu na urológiu viedla k oneskoreniu operačnej revízie, ktorá už neumožňovala záchranu jeho semenníka. Pri uvedenom prvotnom vyšetrení neboli pacientovi vykonané potrebné základné vyšetrenia aktuálneho klinického obrazu v dostatočnom rozsahu- v zmysle dôkladného fyzikálneho vyšetrenia, sonografického vyšetrenia skróta, Dopplerovského vyšetrenia semenníkov, ktoré mohli prispieť k stanoveniu správnej diagnózy. Z uvedeného je zrejmé, že v príčinnej súvislosti s konaním, resp. v tomto prípade s nekonaním žalovanej (nevykonaním všetkých potrebných vyšetrení), došlo k následku, a to odstráneniu semenníka, ako ujme na zdraví žalobcu. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že znalecké posudky vykonané v konaní vôbec neriešili existenciu príčinnej súvislosti konštatovanú aj priamo vo výroku rozhodnutia ÚDZS. Pokiaľ teda žalovaná poukazuje na skutočnosť, že aj v iných konaniach, kde ÚDZS konštatoval porušenie povinností žalovanej ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, udelil pokutu a súdy napriek tejto skutočnosti na základe znaleckého posudku nepriznali nemajetkovú ujmu, tak k tomu súd uvádza, že pokiaľ sa v rozhodnutí správneho orgánu ukladá sankcia za iné porušenie povinnosti poskytovateľa zdravotnej starostlivosti , ktoré je iného charakteru a nie je priamo v príčinnej súvislosti s následkom vzniknutým na osobnostných právach (ujma na zdraví), napr. nesprávne vedenie zdravotnej dokumentácie a pod., tak je možné, že aj napriek rozhodnutiu ÚDZS o porušení povinnosti poskytovateľa zdravotnej starostlivosti a uloženiu pokuty v správnom konaní, nebude žalobca v súdnom konaní, v ktorom si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy titulom ochrany osobnosti úspešný. O takýto prípad sa však v tomto spore nejedná. Práve naopak, v rozhodnutí ÚDZS je jednoznačne a jasne uvedená príčinná súvislosť medzi pochybením v poskytovaní zdravotnej starostlivosti lege artis, ktoré spočívalo v nevykonaní všetkých potrebných vyšetrení riadne a včas, čo malo priamo za následok oneskorenie operačnej revízie, ktorá už neumožňovala odvrátenie zásahu do osobnostnej sféry žalobcu, akým bezpochyby odstránenie akéhokoľvek orgánu, v tomto prípade odstránenie semenníka, je. Preto má súd za preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovanej ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti. Len pre úplnosť súd uvádza, že aj primár urologického oddelenia žalovanej nariadil vykonať všetky potrebné vyšetrenia.

43) Nakoľko mal súd za preukázané, že došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovanej, následne sa zaoberal možnosťou priznania morálneho zadosťučinenia. Takéto zadosťučinenie nie je v predmetnom spore, vzhľadom na závažnosť ujmy, ktorú žalobca utrpel podľa názoru súdu postačujúce. Je nepochybné, že akákoľvek strata orgánu je nezvratným a vážnym zásahom do zdravia, osobnej integrity a teda osobnostnej sféry človeka, ktorá sa nedá nahradiť. V tomto kontexte priam zľahčujúco až absurdne vyznievajú tvrdenia lekárov, že ide o párový orgán a jeho činnosť plne preberie druhý párový orgán. Stratený orgán, aj keď párový, nie je možné plnohodnotne nahradiť a obavy o funkčnosť druhého orgánu sú oveľa intenzívnejšie. Súd preto s poukazom na uvedené má za to, že morálne zadosťučinenie je nepostačujúce. Žalobca požadoval priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 35.000,- eur. Súd však považuje za postačujúce vzhľadom na okolnosti priznanie nemajetkovej ujmy v sume 2.000,- eur. Súd poukazuje, že žalobca súdu relevantne nepreukázal, že by jeho psychické obtiaže vznikli a súviseli

priamo a bezprostredne len v súvislosti s odstránením semenníka. Sám žalobca uviedol, že psychické obtiaže mal aj predtým, len ich neriešil návštevou lekára. Taktiež tvrdenie žalobcu o zníženej plodnosti a neuspokojivom intímnom živote sú len v rovine jeho tvrdení. Súd uvádza, že po tejto udalosti sa žalobcovi narodila dcéra a teda jeho plodnosť nebola znefunkčnená. Súd síce súhlasí so žalobcom, že strata orgánu je závažná ujma, avšak žalobcom tvrdené následky tejto ujmy reálne nenastali v takom rozsahu ako tvrdil žalobca. Taktiež nebola preukázaná súvislosť medzi zásahom žalovanej do osobnostných práv žalobu a invaliditou žalobcu. Pri určovaní výšky takto priznanej nemajetkovej ujmy súd taktiež prihliadol na závažnosť zásahu do práv žalobcu a výšku náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú požadoval žalobca a ktorá sa spravidla neudeľuje ani pri smrti fyzickej osoby. Súd sa preto s poukazom na uvedené nemohol stotožniť s výškou nemajetkovej ujmy, ktorú žiadal priznať žalobca a priznal žalobcovi nemajetkovú ujmu v sume 2.000,- eur. Súd pritom vykonal všetky dôkazy, ktoré strany sporu navrhli a na ktorých zotrvali.

44) Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

45) O trovách konania žalovanej bolo rozhodnuté podľa § 255 CSP, podľa ktorého žalovanej patrí proti žalobcovi náhrada trov konania v rozsahu 88,58 % (žalobca požadoval zaplatenie sumy 35.000,- eur, súd priznal žalobcovi sumu 2.000,- eur; úspech žalobcu v konaní potom predstavuje 5,71 % a úspech žalovanej 94,29 % /100% - 5,71%/, čo predstavuje celkový úspech žalovaného 88,58 % /94,29% -5,71%/).
46) Taktiež súd rozhodol o výške náhrady trov konania štátu za zaplatené finančné prostriedky na znalecké dokazovanie, ktoré štát hradil zo štátnych finančných prostriedkov znalcom, celkom vo výške 1.177,10 eur, t.j. 100 %. Súd potom podľa pomeru úspechu zaviazal strany sporu na náhradu trov štátu, a to žalobcu vo výške 1.042,67 eur (neúspech vo výške 88,58 %) a žalovaného vo výške 134,43 eur (zvyšná časť do 100 %).
47) O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak
a) sa týkajú procesných podmienok,
b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo
d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.